

РОЗСІЯ

Газета Верховної Ради України

№ 138 (638) • П'ятниця, 23 липня 1993 року • Ціна 60 крб.

НАУКА ЗА ПРИЛАВКОМ

Здавалося б, в Українському науково-дослідному інституті садівництва займаються лише виведенням нових сортів едачних культур. Але ні. Колективи інституту дбає і про дітяк стил жителів столиці. Цього року внаслідок уже продано 31 тону полуниці, 21 тону черешні. На підкожі — інші ягоди і фрукти. І всі — найкращих сортів.

На знімку: урожай вишні збирає бригада Василя Лободі; лаборант відділення технології збирання плодів і ягід Євгена Вабенко; ой, смачня ж ти, ягідко!

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Продиктовано в номер

Абзац з листа

Прикро, що замість економічних реформ ми маємо тільки постійне підвищення цін. Найстрашніше, що молоддь — не та, що спекулює на базарах, — починає втрачати віру в силу своєї держави. На кого ж тоді нам опиратися, будучи незалежною Україною?

Людмила
ВЕЛИЧКО.

Ковшарівка
Куп'яського району
Харківської області

Сесія Севастопольської міськради

22 липня у Севастополі почала роботу 18 надзвичайна сесія міської Ради. Розглядається питання «Про суспільно-політичну обстановку і соціально-економічне становище в місті та заходів щодо її нормалізації». Депутати додатково внесли до порядку денного питання про проведення опитування серед севастопольців щодо бачення думки про статус міста. На сесії буде також висловлено ставлення офіційних органів державної влади до російської народної ради, створеної на народному акті 16 липня.

(Закінчення на 4-й стор.)

1/4 національного доходу — від орендних підприємств

Сьогодні в Україні на оренді працює 2 тисячі промислових підприємств, 800 будівельних організацій, 7 тисяч магазинів, 6 тисяч об'єктів громадського харчування. І їх частка в національному доході становить 25 відсотків. Та, незважаючи на те, що нова форма господарювання дозволяє збільшити життєвість, відновляє інтереси держави та широких верств населення, оренда як спосіб приватизації й надалі залишатиметься поза законом. Про це йшлося на семінарі з питань приватизації орендних підприємств, що його провела Спілка орендарів та підприємців України.

Є культура. Має бути і її концепція

Міністерство культури України приступило до розробки Концепції національної культурної політики нашої держави. Про це повідомив на прес-конференції міністр культури Іван Дубова. Головне завдання, яке поставлено перед авторами концепції — подати ґрунтовний і всебічний науковий аналіз нинішньої ситуації в нашій культурі, зробити прогноз щодо її подальшого розвитку, запропонувати основні науково-видавничі принципи регулювання культурної політики. Йдеться про солідну наукову працю, до обговорення якої можна буде приступити вже на початку наступного року. Відносно з концепцією буде запропоновано цілий пакет проектів законів, які зможуть регулювати складні, неоднозначні процеси, що відбуваються в нашій культурі.

Цього разу обійшлося

Ракетою з тепловим наведенням було обстріляно на двадцять кілометрів від Очаківського узбережжя авіалайнер Ту-154, який здійснював

рейс з Тбілісі до Сухумі. З пошкодженням дитячого скла змів зробити посадку в аеропорту Сухумі. Жертв немає.

День пам'яті патріарха

Багато вірних УАПЦ зібралися в храмі Бориса і Гліба для вшанування пам'яті людини, яка все життя служила Богові, Україні і Правді. Тут відбулася панахида з нагоди скороння смерті Патріарха Київського та всієї України Метислава І. В відправили місцезнаходження патріаршого престолу Української автокефальної православної церкви архієпископ Львівський Ізяславський Петро (Петруся) та ієрархи УАПЦ. Згідно з православною вірою душа людини на скоронний день по смерті покидає землю. Патріарх Метислав душою вже у вічності. Але залишені ним у спадок заповіді чистоти і чесності перед Богом та людьми допоможуть зберегти душу на цьому тріпотному світі багатомірним і знеціленим. На панахиді були присутні також патріарха Маріянина та невістка Софія Скаржинна, наші землячки з Канади та США.

Окрім війни ще й холера

Від захворювання холерою в Таджикистані вже померло троє чоловіків. Працівники санітарно-медичної приналежності, що інфекцію занесли з території Афганістану біженцями. Вразовуючи міграцію в середині республіки, медики скаржються на загрозливу ситуацію масового розповсюдження епідемії. Там вже що дня борються з захворюваннями немає медичників. Міжнародні організації готові надати допомогу у боротьбі з епідемією. Але розрахувати на її дієвість, поки триває війна, не дозволяється.

Я б у генії пішов...

На Закрпатті відкрилася перша Всеукраїнська школа обдарованих творчих молоді. Ідея її створення належить пані Марії Ясинської-Мурованій, жительці містечка Десна (США), яка протягом багатьох років була солісткою професійної сцени. На Закрпатті пані Марія вже виступила спонсором кількох місцевих акцій. Крім фундатори Марії Ясинської-Мурованій, кошти на відкриття школи виділили Міністерство культури, Фонд соціального страхування України, Закрпатський галузевий обком профспілки. До школи зараховано багатьох перспективних музикантів з Ужгорода, Києва, Одеси, Маріуполя, Івано-Франківська, які вже брали участь у міжнародних та всеукраїнських конкурсах.

Київ готується

Представник Президента України в Києві Л.Косаківський видав розпорядження про святкування 50-річчя звільнення столиці нашої держави від фашистських загарбників. Цим документом створено організаційний комітет, який має очолити підготовчу роботу, намічено ряд конкретних заходів. Зокрема, передбачено з 16 листопада провести святкову урочистість, запросити на них астеранів війни — не лише киян, а й з інших регіонів України, а також учасників битви за Київ з усіх республік колишнього СРСР.

До квілею мають бути завершені реконструкції пам'ятника-музею анілоадія Києва в Нових Петрівках, оновлення кімнат-музей у школах та інших навчальних закладах, апропріація Порослава, могил полетиків війни. Районним орган держадміністрації доручено провести ашанування вестеранів війни, солдатських діт, надати їм матеріальну допомогу, приділяючи особливу увагу самотнім, малозабезпеченим дітям людям.

Цитата дня

«Ми закликає, за своєю працею знову звернутися до Раді Безсмертя, тільки цього вимагає ситуація». Безсмертність політиків у Москві та Севастополі робить усе можливе, щоб зберегти ситуацію. Ми дуже закликає до населення Севастополя створити збройну формування, збройні російської війська, Нормопротекторний флот до уваги в цій діяльності. Урад і Президент України докладають максимум зусиль для того, щоб утримати ситуацію під контролем. Однак ми робитимемо все можливе для захисту Конституції і законів України а українському місті Севастополі». І в жовтні Українська міліція збройно захистить місто Севастополь. В.Тарасюк, на прес-конференції в ООН.

У волинського «Тура» романтична натура

Віталія Павловича Полудатюча треба бачити високий, кремезний — доб. А тут — заховався в лозу. Коли вперше привіз свої вироби до Києва, на художній ярмарку чиячці поцілювали язиком, а зетим зашарпанили:

— Сидіть, Віталію Павловичу, не соромтесь.

— У мене аж ноги покидали: а що як справді мене крісло розспілює? А тоді — заховався. Сіа — ані яри

(Закінчення на 8-й стор.)

Якщо ж у нього виникли запитання чи пропозиції, наш телефон пони 221-15-24

УКРАЇНІ—СТАТУС ДЕРНОЇ ДЕРЖАВИ

Володимир ШЛЕМКО — 38 років, одружений, народний депутат України, начальник управління культури Івано-Франківської обласдержадміністрації, голова Всеукраїнського політичного об'єднання «Державна самостійність України». Закінчив Чернівецький будівельний технікум і авторське відділення Харківського інституту мистецтв. Навчався заочно на IV курсі юридичного факультету Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка.

Розглядаючи комплекс питань, пов'язаних з ратифікацією Договору СТАРТ-1 та передумов до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї, слід насамперед з'ясувати, чи національні інтереси України. Але всі біда в тому, що як Президент, так і Верховна Рада не визнають ці інтереси. Тож не дивно, що Президент нашої держави вважає, що в інтересах України якнайшвидше перетворити її в без'ядерну, а тому навіть вима, було, в діюську підвищені зобов'язання ліквідувати всі стратегічні ракети до кінця 1994 року.

Президент США Білл Клінтон нещодавно відверто заявив, що він спонукує Київ «відмовитися від ядерної зброї». «Нам не потрібне збільшення кількості ядерних держав», — як відрубав Президент США.

Але для чого тоді, власне, потрібні війська зброї Сполучених Штатів, якщо Україна не на думку може без неї спійняти об'єднання?

Згідно з офіційною військовою стратегією США, «саодання ядерних сил — стримування винищення зброї масового знищення та захистити від загроз засто-сування переважуючих знівчальних озброєнь». Тож виходить, що ми можемо спійняти, бо Україна не загрозкує ні зброї масового зни-

щення, ні переважаючі звичайні озброєння будь-яких ресурсів.

[illegible]

Правда, як компенсацію за малодушність США пропонують подачку в розмірі 17 млрд. доларів, аби заохотити українців, ніби божевільні, дякуючись американською жуликою, пішли під три чорти на українця північнозахідних олігархів.

Та кевше немає альтернативи без ядерності України. Президент України Л. Кравчук, міністр закордонних справ А. Зелецько і деякі інші високі посадовці оспівують цю альтернативу не маючи, на жаль, належних знань на експерти, які вважають, що Україна неспроможна стати ядерною державою. Не знаю, які експерти консультували нашого Президента, але навіть у такому повільно, як іде, Україна не зможе стати членом «Економістів» до 09.01.2001 року, якщо це дійсно констатується, що єдина серед нерісифських республік України має достатньо вчених, щоб самостійно стати ядерною державою, який заважає тільки тривалий час та кошти.

Річ тут, безумовно, не тільки в часі і коштах а на-

самперед у відсутності політичної волі. Чи не дивно, що карликовий Ізраїль спроможся, хоча й неофіційно, стати фактично ядерною державою, а найбільша за територією європейська держава Україна вивалиться на неспроможних. Також треба врахувати те, що крім офіційно визнаних п'яти ядерних держав більше є таких, які де-факто вже стали ядерними або на порозі вироблення ядерної зброї. Тож чи можна Україні в такій ситуації добровільно ставати без'ядерною, а отже і беззахисною державою?

[illegible]

Слід визнати, що включення до Декларації про державний суверенітет України пункту про набуття Україною майбутнього безядерного статусу, потягнуло за собою прийняття цілого ряду документів, які поняття «майбутнє» відносять у термін 7 років. Зокрема, лише зрадою національних інтересів України можна вважати ситуацію,

ня з її територією в Росію
тактичної ядерної зброї.

Таким перелік подій ставити під загрозу національну безпеку України, абсолютно не враховуючи геополітичне становище нашої держави і поглиблюючи нестабільність у світі. Все це робиться на догоду імперським амбіціям США, які звели на себе місто становити новий світовий порядок, а також на догоду Росії, яка ніяк не може змиритися з фактом утворення Української держави, а тому, висуваючи територіальні претензії та проводячи цілеспрямовану роботу щодо дестабілізації обстановки в Україні, підтримує основні її державності.

Величезною помилкою з боку України була згода на включення до Лісабонського протоколу статті 5, згідно з якою Україна вважалася як такою, що не володіє ядерною зброєю.

Також слід відзначити, що Договором СТАРТ-1 передбачається скорочення лише 36 відсотків ядерних боезарядів і засобів їх доставки.

Це повністю суперечить дійсності. Раді, хоча американська сторона посилається на лист Президента Леоніда Кравчука від 7 травня 1992 р. до Раді, в якому береться зобов'язати, якби виникли всі стратегічні наступальні аспекти озброєння на території України протягом 7 років. Договір СТАРТ-1 уклався лише після 9 травня 1992 року, а Раді не було ніякого впливу на цей договір між Сполученими Штатами Америки і Радянським Союзом. Натомість від України вимагають негайної Раді ратифікації, Верхньої Ради і Раді Європи, а також від приєднання до Договору нерозповсюдження ядерної зброї.

Нам поспішати нікуди.

Можна з твердістю сказа-

ти, що наявність на території України ядерної зброї є могутнім стримуючим і стабілізуючим фактором, гарантує безпеку нашої держави і

інтересам. Тож дуже дивно чути з вуст деяких наших державних діячів з оточення Президента, Кабінету міністрів, що наявність в Україні ядерної зброї навпаки не відповідає її національним інтересам.

Що ж, можливо тоді, на думку Кабінету міністрів національних інтересам України відповідало його непросте звольнення з вирішенням одного з найголовніших питань економічної реформи — структурної перебудови макроекономіки, створення замкнутих циклів виробництва стратегічної продукції, без чого взагалі неможливе існування самостійної держави і проведення незалежної політики. Не займається уряд і проблемами 43-ї ракетної армії, особовий склад якої до цього часу не присягнув на вірність українському народові.

Керівництву України треба проявити політичну волю, державну мудрість і доноринію змінити свою без'ядерну позицію.

Якщо Україна прагне відігравати належну її роль у світі, то повинна проголосити себе ядерною державою і домогтися повного контролю

назад ядерною зброєю. Не треба лягати боятися міжнародної ізоляції. Навпаки, ставши без'ядерною, Україна непереможливо в трьохсотпартійну країну, маріонетку імперії цих амбіцій США і Росії.

Верховна Рада України повинна проявити у цьому питанні мудрість, мужньо витримати безпрецедентний тиск Заходу та Сходу і не обмінювати на доларову подачку незалежність Української держави, інакше вище, як сказав колись Тарас Шевченко: «За шмат гіркої ковбаси у вас чорт матір попросить, то оддає».

тед.

Володимир ШЛЕМКО,
народний депутат Укра-
їни, голова Всеукраїнсь-
кого політичного об'єд-
нання «Державна самос-

са повинна бути гарантом
статичної справедливості
— дати старшому поколінню

Коли станеться так, як запропоновано, ми обов'язково прийдемо до примирення згодя, а народ України вирішить у справедливості цього, що відбудеться, знає держава, власність переходить до нас, а не до владів, а діло свої воля, талант і поліпшує його життя. Інакше у зв'язку з адміністративною значною більшістю населення України існують, коли його виступає із справедливості, і внаслідок спільно надбаного ескаричарства багатства не дістаються, мовляве не виконання так званого боа-гартистського режиму: та-лі, що не виконують у силу, а йому це гарантується, і свідомістю виявлене, а він повинна відповідально по-являється до порушення про-

Михайло ГРЕЧКА,
голова Української вар-
ті справедливості
(УПС).

У партіях та рухах

Тільки справедливість примирить народ

Без сумніву, народ України асе ще чекаті зміни, особливо в соціально-економічній сфері. Але не всі. Певна частина населення, яка вже отримала своє і стала виплатити на життя в країні, надбавачи політичної і фінансової сили, жодних змін не потребує. Вони для неї мають безбачечні. Поки що ця частина надзвичайно мала, проте істотно збільшення її було б усім тілким на користь, незважаючи на її консерватизм. На жаль, і роками вона буде незначною — за умови стихійності перебудованості цього про-

Що потрібно зробити для того, щоб з'явилося більше можливих людей? Перш за

все держава має взяти на себе принципову функцію формування таких відносин в суспільстві, які ґрунтувалися б на балансі інтересів, усіх верств явлення і взаєморозумінні. Завдання це нескладне за умовного розпорядження владою, та й авто-

Що ж влада упускає, можливо, й неважливо? Центральне питання сьогоднішнього дня — ставлення нашої держави до своєї власності. Які, якщо не десятки тисяч, то хоча б тисячі українців користуються державною власністю. В усіх країнах світу держава гарантує своїм громадянам власність і гарантує їм можливість її незалежно

У нас вона на цей час заохотила 94 проценти, але багато роздержавлення проважує обертається. Одноразово запроваджуються рязно-відносини, які формуватимуться не рік і не два і беруть ще багато сил та перил.

Ось тут владі і сказати б
оє слово, чітко регулюючи
роєдси роздержавлення чє-
з трирівневий ринок: дер-
жавної власності, ального
дприємництва і вміщаний.
власності держави обо-
в'язано повинні залишити-
дприємств оборони,
смосу, зв'язку, комуна-
л, залізничний транспорт,
яродні багатства, фунда-
ментальна наука. Чому не
жуть вони ще певний час

відійти від держави? Мабуть, тому, що в нашій країні приватизувати їх сьогодні нікому не під силу. Тож йтиме-
мось про іншу народну вла-
ність, на сьогодні ще дер-
жавну. Як з нею справити-
ся?

Розбираючись з вищесказаного, що є ціль і що є завдання, і переконавшись, що розв'язання інакше — передача наданої йому власності — не може бути прибутковою, а лише витратне, отже, можливо сказати: для держави байдуже, кому да власність істатньо. А коли йшла мова про державу, хоча стаття була про право, то вона була гарантом рівного права усіх громадян на цю власність.

Це надзвичайно важливо
і я тому, що несправедли-
вості розподілу капіталу не-
справедливість не тільки в
участю в суспільстві, а й
майбутні покоління.

А як же поведеться з тією
категорією громадян Украї-
ни, які не можуть ефективно
анкоризувати свою
особисту державну власність?
Окрім динамічної, держа-

[illegible]

Польовий стан

Хліб від фермера

Реклама-

ПОВНОЦІННЕ ЖИТТЯ ПРИ ДІАБЕТІ

- ## Пийте на здоров'я!

Ольга ДРОЗДОВА.

У ВОЛИНСЬКОГО «ТУРА» РОМАНТИЧНА НАТУРА

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Бачте, відтоді В. П. Подухтович спокійно пошукується (на фото). Спокійної? Не та віска у директора новельського спеціалізованого лісгосподарського підприємства «Тур», аби спочивати на дачі. Пальці на руках не вистачить, щоб перерахувати, скільки промислів, що виробляється у господарстві цього чоловіка. Впала в око «соломка». Спеціаліста на Волині не знайшлося. З Івано-Франківська жіночку «написав». Сеєю, директрисою, зарплату посилаю, аби дітятам пуніх та китиляних праддінному промислу навчала. Спеціально три генітари мита засіла, мата сервом треба. Зате у тих колишніх дітяток — свої вже уні с.

Яноса Олександр Гусар по, телевізору побачка, у лямк плетених кріслах, за лямк чухарницьким столом три президенти доржани справи вирішують.

Наступного дня зранку — до Полуковича.

— Я, — каже, — Павловичу, щось подібне хочу втнути.

Тепер подивилися на цей антивір — очам радісно. І головне, що новинка недорого коштує у новинах. У Полуковича правили дини найкращі майстри (а це — Н. Фомин, В. Рудинчук, В. Крайчук, О. Гусар) розробляють нові візри. Іх виробляють на турбувати, плати нові. А далі — в серії. Буває, що й учні своїх учителів підправляють. Ті не бунтують — як жінка, свої жі Свободні він майстри «Тура» — 23 роки. А що виконати зліз їхніх рук, дитини самі.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО НАУКОВО-ТЕХНІЧНУ ІНФОРМАЦІЮ
ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИПРО ВВЕДЕННЯ В ДІЮ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО
НАУКОВО-ТЕХНІЧНУ ІНФОРМАЦІЮ»

Верховна Рада України постановляє:

1. До приведення законодавства України у відповідність із Законом України «Про науково-технічну інформацію» чинне законодавство України продовжує застосовуватися, що не суперечить цьому Закону.
2. Кабінету Міністрів України: подати Верховній Раді України протягом чотирьох місяців пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із Законом «Про науково-технічну інформацію»;

привести у відповідність з цим Законом постанову і розпорядження Уряду України, що стосуються діяльності в галузі науково-технічної інформації;

закласти обов'язок і сканувати міністерствам, державним комітетам і відомствам їх територіальних актів, в тому числі інструкцій, які суперечать цьому Закону.

Голова Верховної Ради України

І. ПЛЮЩ.

м. Києві,

25 червня 1993 року.

Цей Закон визначає основи державної політики в галузі науково-технічної інформації, порядок її формування і реалізації в інтересах науково-технічного, економічного і соціального розвитку країни. Метою Закону є створення в Україні правової бази для одержання та використання науково-технічної інформації.

Законом регулюються права і економічні відносини громадян, юридичних осіб, держави, що виникають при створенні, одержанні, використанні та поширенні науково-технічної інформації, а також визначаються правові форми міжнародного співробітництва в цій галузі.

Для Закону поширюється на підприємства, установи, організації незалежно від форм власності, а також громадян, які мають право на одержання, використання та поширення науково-технічної інформації. Для Закону не поширюється на інформацію, що міститься в державній та іншій охороняваній Законом таємниці.

Розділ I.
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче термини вживаються в такому значенні:

науково-технічна інформація — це документова або публічно оголошувана власність про вітчизняні та зарубіжні досягнення науки, техніки і виробництва, одержані в ході науково-дослідної, дослідно-конструкторської, дослідно-технологічної, виробничої та громадської діяльності;

науково-інформаційна діяльність — це сукупність дій, спрямованих на задоволення потреб громадян, юридичних осіб і держави у науково-технічній інформації, що полягає в її збиранні, аналітично-синтетичній обробці, фіксації, зберіганні, пошуку і поширенні;

науково-технічні ресурси — це систематизоване збирання науково-технічної літератури і документів (книжок, брошур, періодичних видань, патентна документація, нормативно-технічна документація, науково-технічні дані, конструкторські документи, збірка науково-технічна документація з науково-дослідної і дослідно-конструкторських робіт, доповідні рукописи, перекладні науково-технічної літератури і документації), зареєстровані на державній чи іншій основі;

доповідно-інформаційний фонд — це сукупність упорядкованих первинних документів, які становлять інформаційний фонд держави, який задовольняє потреби держави задоволення інформаційних потреб;

доповідно-пошуковий апарат — це сукупність упорядкованих вторинних документів, створених для пошуку періодичної інформації;

інформаційні ресурси — це сукупність інформаційних ресурсів державних органів науково-технічної інформації, науково-технічних бібліотек, а також комерційних центрів, фірм, організацій, які займаються науково-технічною діяльністю;

інформаційно-технічний апарат — це сукупність засобів, які використовуються для збирання, аналітично-синтетичної обробки інформації за методом аналізу і синтезу змислу дозволу з метою одержання необхідних відомостей, а та-

кож шляхом їх класифікації, оцінки, співставлення і узагальнення;

інформаційний ринок — це сукупність економічних відносин, які виникають при здійсненні операцій з продажу і купівлі інформаційних ресурсів, технологій, продукції та послуг.

Стаття 2. Об'єкт власності в сфері науково-технічної інформації

Об'єктом власності в сфері науково-технічної інформації є документова та/або публічно оголошувана вітчизняна і зарубіжна науково-технічна інформація, яка становить предмет регулювання чинним законодавством.

2. Рівнем доступу до відкритої науково-технічної інформації та інформації з обмеженим доступом регулюється чинним законодавством.

Стаття 3. Право власності на науково-технічну інформацію

1. Науково-технічна інформація відповідно до чинного законодавства є об'єктом права власності.

2. Підставою виникнення права власності на науково-технічну інформацію є створення науково-технічної інформації, виконання будь-яких дій, що надають умови переходу права власності на інформацію до іншої особи.

3. Право власності на науково-технічну інформацію, створену діями громадян або юридичними особами, визначається договором, укладеним між творцями цієї інформації.

4. Право власності на науково-технічну інформацію, створену на кошти державного бюджету, визначається державою як прийняття загальних рішень, так і встановленням форм договорів між фінансуючими державними органами і виконавцями робіт по створенню науково-технічної інформації.

Науково-технічна інформація, яка є об'єктом прийнятої або інших форм власності, може переходити в державну власність у разі передачі її до відповідних державних банків даних, репозитарію або архівів на договірній основі. Може використовуватися форма передачі інформації в об'єкт інформаційного використання без передачі прав власності в повному обсязі.

Стаття 7. Відносини між власниками науково-технічної інформації і посередниками

1. Співмачем науково-технічної інформації несе відповідальність за дотримання прав власності цієї інформації. Він не має права передачі одержаної науково-технічної інформації третій особі, якщо це не обумовлено договором між власником і співмачем науково-технічної інформації.

2. Якщо співмач науково-технічної інформації одержав від її власника або че-

рез посередника інформацію, що не відповідає умовам договору, між ними, він має право вимагати від власника або посередника безплатного усунення недоліків у погоджений термін.

У разі відмови власника або посередника безплатного усунення недоліків спір розглядається в суді або арбітражному суді.

Власник здійснює своє право щодо науково-технічної інформації самостійно або через посередника. Відповідальність за виконання середним регулюється договором.

Розділ III.
НАЦІОНАЛЬНА СИСТЕМА НАУКОВО-ТЕХНІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Стаття 8. Визначення та склад національної системи науково-технічної інформації

1. Основною метою національної системи науково-технічної інформації є задоволення потреб громадян, юридичних осіб і держави у науково-технічній інформації.

2. Національна система науково-технічної інформації — це організаційно-правова структура, що дозволяє їй здійснювати державну інформаційну політику, а також здійснювати координацію робіт по створенню, використанню, зберіганню та поширенню національних ресурсів науково-технічної інформації з урахуванням інтересів національної безпеки.

2. Національна система науково-технічної інформації складається з:

- а) спеціалізованих державних підприємств, установ, організацій, державних органів науково-технічної інформації, наукових і науково-технічних бібліотек, єдиних загальнодержавних з'язків та об'єктів;
- б) підприємств будь-яких організаційно-правових форм, створених на приватній і державній основі, методом діяльності яких є інформаційне забезпечення народного господарства і громадян України.

Діяльність складових частин національної системи науково-технічної інформації здійснюється на основі загальнодержавного поділу праці в її збиранні, накопичуванні, переробці, зберіганні, поширенні та використанні.

3. Структура національної системи науково-технічної інформації, завдання і функції її основних інформаційних ланок щодо виникнення загальнодержавних зобов'язань, їх права і обов'язки визначаються спеціальними актами, що затверджуються спеціально уповноваженим державним органом.

4. Інформаційні ресурси національної системи науково-технічної інформації становлять сукупність доповідно-інформаційних фондів з необхідним доповідно-пошуковим апаратом і відповідними технічними засобами збирання, обробки і передачі, що є у володінні, розпорядженні, використанні держави, а також служб, установ і організацій.

2. Інформаційні ресурси науково-технічної інформації, що є власністю держави, використовуються державними ресурсами науково-технічної інформації. Іх розподіл, між різними державними організаціями, службами, установами та порядком обміну може регулюватися на рівні загальнодержавних і відомчих рішень, через уповноважені їм структури.

3. Інформаційні ресурси науково-технічної інформації, що є власністю юридичних осіб, використовуються ними самостійно, за винятком випадків, коли це суперечить інтересам держави.

4. Інформаційні ресурси науково-технічної інформації, що є власністю громадян, використовуються ними самостійно, за винятком випадків, коли це суперечить інтересам держави.

рез посередника інформацію, що не відповідає умовам договору, між ними, він має право вимагати від власника або посередника безплатного усунення недоліків у погоджений термін.

У разі відмови власника або посередника безплатного усунення недоліків спір розглядається в суді або арбітражному суді.

Власник здійснює своє право щодо науково-технічної інформації самостійно або через посередника. Відповідальність за виконання середним регулюється договором.

Розділ III.
НАЦІОНАЛЬНА СИСТЕМА НАУКОВО-ТЕХНІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Стаття 8. Визначення та склад національної системи науково-технічної інформації

1. Основною метою національної системи науково-технічної інформації є задоволення потреб громадян, юридичних осіб і держави у науково-технічній інформації.

2. Національна система науково-технічної інформації — це організаційно-правова структура, що дозволяє їй здійснювати державну інформаційну політику, а також здійснювати координацію робіт по створенню, використанню, зберіганню та поширенню національних ресурсів науково-технічної інформації з урахуванням інтересів національної безпеки.

2. Національна система науково-технічної інформації складається з:

- а) спеціалізованих державних підприємств, установ, організацій, державних органів науково-технічної інформації, наукових і науково-технічних бібліотек, єдиних загальнодержавних з'язків та об'єктів;
- б) підприємств будь-яких організаційно-правових форм, створених на приватній і державній основі, методом діяльності яких є інформаційне забезпечення народного господарства і громадян України.

Діяльність складових частин національної системи науково-технічної інформації здійснюється на основі загальнодержавного поділу праці в її збиранні, накопичуванні, переробці, зберіганні, поширенні та використанні.

3. Структура національної системи науково-технічної інформації, завдання і функції її основних інформаційних ланок щодо виникнення загальнодержавних зобов'язань, їх права і обов'язки визначаються спеціальними актами, що затверджуються спеціально уповноваженим державним органом.

4. Інформаційні ресурси національної системи науково-технічної інформації становлять сукупність доповідно-інформаційних фондів з необхідним доповідно-пошуковим апаратом і відповідними технічними засобами збирання, обробки і передачі, що є у володінні, розпорядженні, використанні держави, а також служб, установ і організацій.

2. Інформаційні ресурси науково-технічної інформації, що є власністю держави, використовуються державними ресурсами науково-технічної інформації. Іх розподіл, між різними державними організаціями, службами, установами та порядком обміну може регулюватися на рівні загальнодержавних і відомчих рішень, через уповноважені їм структури.

3. Інформаційні ресурси науково-технічної інформації, що є власністю юридичних осіб, використовуються ними самостійно, за винятком випадків, коли це суперечить інтересам держави.

4. Інформаційні ресурси науково-технічної інформації, що є власністю громадян, використовуються ними самостійно, за винятком випадків, коли це суперечить інтересам держави.

ким органом державної виконавчої влади, який здійснює управління в сфері науково-технічної інформації.

4. Відносини між національною системою науково-технічної інформації України та системою загальнодержавної науково-технічної інформації інших держав будуються на основі угод і договорів.

Стаття 9. Основні завдання національної системи науково-технічної інформації

Основними завданнями національної системи науково-технічної інформації є:

- а) формування на основі вітчизняних і зарубіжних державних, соціально-інформаційних фондів, виходячих бази і банків даних, та інформаційне забезпечення юридичних та фізичних осіб;
- б) одержання, обробка, зберігання, використання, розповсюдження інформації, одержаної в процесі науково-дослідної, дослідно-конструкторської, дослідно-технологічної, виробничої та громадської діяльності юридичних та фізичних осіб;

організація надходження до України, обробка, зберігання, використання, розповсюдження інформації, одержаної в процесі науково-дослідної, дослідно-конструкторської, дослідно-технологічної, виробничої та громадської діяльності юридичних та фізичних осіб;

організація надходження до України, обробка, зберігання, використання, розповсюдження інформації, одержаної в процесі науково-дослідної, дослідно-конструкторської, дослідно-технологічної, виробничої та громадської діяльності юридичних та фізичних осіб;

аналітично-синтетична обробка дослідних, науково-технічних, економічних і соціальних розвитку країни;

розроблення і впровадження сучасних технологій з науково-інформаційної діяльності;

організація пропаганди і сприяння широкому використанню досягнень науки і техніки в повсякденному виробничому доводі;

створення загальнодоступної мережі бібліотек, інформаційних центрів і громадських інформаційних баз для освіти, виробництва та наукових досліджень, системи реалізації прав громадян на культурний та факційний розвиток.

Стаття 10. Інформаційні ресурси національної системи науково-технічної інформації

1. Інформаційні ресурси національної системи науково-технічної інформації становлять сукупність доповідно-інформаційних фондів з необхідним доповідно-пошуковим апаратом і відповідними технічними засобами збирання, обробки і передачі, що є у володінні, розпорядженні, використанні держави, а також служб, установ і організацій.

2. Інформаційні ресурси науково-технічної інформації, що є власністю держави, використовуються державними ресурсами науково-технічної інформації. Іх розподіл, між різними державними організаціями, службами, установами та порядком обміну може регулюватися на рівні загальнодержавних і відомчих рішень, через уповноважені їм структури.

3. Інформаційні ресурси науково-технічної інформації, що є власністю юридичних осіб, використовуються ними самостійно, за винятком випадків, коли це суперечить інтересам держави.

4. Інформаційні ресурси науково-технічної інформації, що є власністю громадян, використовуються ними самостійно, за винятком випадків, коли це суперечить інтересам держави.

5. Інформаційні ресурси науково-технічної інформації, що є власністю громадян, використовуються ними самостійно, за винятком випадків, коли це суперечить інтересам держави.

6. Інформаційні ресурси науково-технічної інформації, що є власністю громадян, використовуються ними самостійно, за винятком випадків, коли це суперечить інтересам держави.

(Закінчення на 10-й стор.)

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО НАУКОВО-ТЕХНІЧНІ ІНФОРМАЦІЙНІ

(Запідприємств).

Початок до 9-й стор.)

3. У поповненні інформаційних ресурсів національної системи науково-технічної інформації беруть участь фізичні і юридичні особи України незалежно від форм власності. При цьому законодавством України можуть встановлюватися обов'язкові норми їх участі (крім тієї, що реалізують як договірних засадах). Винятаннями є органи і служби науково-технічної інформації, підприємства і організації матеріалів і технічної документації, провадяться на умовах, встановлених законодавством і організаціями — власниками цих матеріалів, крім випадків, коли законодавством не передбачено інше. Органи і служби науково-технічної інформації, яким передані такі інформаційні ресурси, мають право інтелектуальної власності, додержання комерційної таємниці, захист заборони інтересів юридичних осіб — творців інформації про науково-технічні досягнення.

4. Використання в процесі створення ресурсів науково-технічної інформації творів літератури, мистецтва і науки допускається за умов дотримання авторського права і виключення публікації також на програмне забезпечення обчислювальних технічних і автоматизованих інформаційних систем.

Стаття 11. Державна реєстрація, облік і використання результатів науково-технічної діяльності

1. Результати науково-дослідної, дослідно-конструкторської, проектно-технологічної, науково-технічної діяльності, фінансування якої повністю або частково здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, реєструються, об'єктові реєстрації та обліку.

Порядок реєстрації та обліку визначається спеціальним уповноваженим державним органом виконавчої влади, що здійснює управління в сфері науково-технічної інформації.

2. Результати науково-дослідних, дослідно-технологічних та інших робіт, що проводяться за рахунок власних коштів юридичних осіб, є їх власністю і реєструються ними на договірних засадах в державному реєстрі науково-технічної інформації з наступним поширенням звітних матеріалів самостійно або через спеціальні служби науково-технічної інформації за договорними засадами.

3. Відомості про всі вартості в Україні результати науково-технічної діяльності і зазначення місця їх записування звітної документації та умов їх передачі розповсюджуються за рішенням уповноваженого державного органу виконавчої влади, що здійснює управління в сфері науково-технічної інформації, відповідальним за реєстрацію цих результатів, об'єкту інформації, пов'язаних із державною чи комерційною таємницею.

Стаття 12. Організація надходження та використання зарубіжної науково-технічної інформації

Приймання зарубіжної науково-технічної інформації і документації, газ 1 і газ 2

данних, необхідних для формування державних ресурсів науково-технічної інформації, здійснюється як за безплатним обміном, так і за рахунок інвалідних коштів організації і служби науково-технічної інформації. Для створення ресурсів зарубіжної науково-технічної інформації державні органи і науковий персонал, що фізично, фінансово, валютно, юридично чи інакше перебувають в державному бюджеті, здійснюють призначення.

Розділ IV.
РИНОК
НАУКОВО-ТЕХНІЧНОЇ
ІНФОРМАЦІЇ

Стаття 13. Науково-технічна інформація як об'єкт товарних відносин

Інформаційна продукція та послуги організації науково-технічної інформації, а також підприємств, організацій, установ, окремих громадян, які здійснюють науково-інформаційну діяльність, можуть бути об'єктами товарних відносин, що регулюються системою законодавства. Ціни на інформаційну продукцію та послуги встановлюються договором, за винятком випадків, передбачених цим Законом.

Стаття 14. Формування ринку науково-технічної інформації

1. Органи науково-технічної інформації, підприємства, організації, громадяни, що здійснюють науково-інформаційну діяльність і вільно розповсюджують інформаційну продукцію та інформаційні послуги, є товаровиробниками, які беруть участь у створенні ринку на загальних підставах незалежно від форм власності.

2. Товаровиробники має стосовно реалізації своїх продукцій, що не суперечать чинному законодавству.

3. Підприємства, установи і організації, незалежно від форм власності, що здійснюють науково-інформаційну діяльність, вільні у виборі форм відносин з ними, методів і видів інформативності, а також номінативності інформаційної продукції та послуг, крім випадків, коли власники цих підприємств, установ і організацій встановлюють певні адміністративні обмеження на продукцію, сферу інформаційного обслуговування тощо.

Стаття 15. Умови надання інформаційної продукції та послуг

1. Державні органи та служби науково-технічної інформації, які організують використання державних ресурсів науково-технічної інформації, здійснюють її пошук і передачу на безплатній основі. У науково-технічних бібліотеках, які функціонують за бюджету, науково-технічна інформація, що не підлягає об'єкту технічного обслуговування, надається безплатно.

2. Оплати, аналітичні і факторні дослідження, інші види інформаційної продукції, що готуються на основі аналізу, оцінки та узагальнення науково-технічної інформації (за винятком державних замовлень), реалізуються на комерційних засадах.

Без отримання продукції державних творів у галузі науки і техніки в наукових, навчальних і освітніх цілях відповідно до чинного законодавства.

3. Державні органи та служби науково-технічної інформації, інші інформаційні центри, фірми, підприємства, установи і організації, які формують ресурси науково-технічної інформації за рахунок власних коштів, надають інформаційну продукцію і послуги на комерційних засадах.

4. У ході здійснення купівлі-продажу інформаційної продукції повинні гарантуватися особам права інтелектуальної власності, державної та комерційної таємниці, захищеної права інтелектуальної власності, захищеної інформації та послуг.

Стаття 16. Відносини виробників і споживачів науково-технічної інформації

Відносини між державними органами і службами науково-технічної інформації, підприємствами, установами і організаціями будь-яких форм власності, які здійснюють науково-інформаційну діяльність, і споживачами інформації будуться на основі контрактів (договорів) та інших форм угоди, передбачених чинним законодавством. Контракт (договір) є основним документом, що регулює відносини між виробником і споживачем інформації.

На контрактній (договірній) основі можуть здійснюватися інформаційне забезпечення, наукові дослідження і розробки для організації державної, крім випадків, коли діючими законами передбачено безплатне надання інформації цим органам.

Розрахунки за зарубіжними партнерами здійснюються на договірних умовах і в порядку, встановленому законодавством.

Розділ V.
ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА
В СФЕРІ НАУКОВО-
ТЕХНІЧНОЇ
ІНФОРМАЦІЇ

Стаття 17. Державна міграція науково-інформаційної діяльності

1. Держава з метою створення та розвитку національної системи науково-технічної інформації забезпечує:

створення державних мереж первинного збирання об'єктів та збирання усіх видів науково-технічної інформації;

проведення заходів для поширення і підняття якості інформаційної продукції та послуг;

фінансову, в тому числі валютну, підтримку надходження науково-технічної інформації до державних органів і служб науково-технічної інформації, науковців і науково-технічних бібліотек, становить державний технічний забезпечення;

підготовку кадрів в сфері інформаційної і науково-технічної інформації, здійснює через систему навчальних закладів вищої та середньої освіти, підняття рівня інформаційної підготовки спеціалістів народного господарства;

вільну конкуренцію між органами науково-технічної інформації, різними підприємствами та організаціями усіх форм власності, які здійснюють науково-інформаційну діяльність;

захист суб'єктів відносин в галузі науково-технічної інформації від протраву незаконної конкуренції та монополізації в будь-яких сферах науково-інформаційної діяльності.

2. Держава сприяє відкритості та загальнодоступності науково-технічної інформації.

Обмеження щодо доступу, поширення та використання інформації, яка є державною або іншою таємницею, що охороняється Законом, визначаються законами України.

3. Держава підтримує міжнародне співробітництво в сфері науково-технічної інформації, створює для цього правові і економічні умови та сприяє здійсненню суб'єктами науково-інформаційної діяльності вільних і рівноправних відносин з міжнародними організаціями, установами, що не суперечать чинному законодавству України.

4. Держава сприяє фінансово, збиранню і ефективному використання державних ресурсів науково-технічної інформації шляхом:

створення рестраційного облікового механізму, який забезпечує збирання, обробку і поширення відомостей про виконання за рахунок коштів державного бюджету наукових досліджень і розробок, дисертацій та інших видів науково-технічних робіт, про нові акції провідних, базів і банків даних;

проведення пільгової податкової та фінансово-кредитної політики щодо послуг з надання науково-технічної інформації споживачам та передачі інформації про науково-технічні досягнення державним органам і службам науково-технічної інформації;

введення коштів і матеріальних засобів для роботи над створенням і розвитком державних ресурсів науково-технічної інформації та їх використання, а також для міжкультурного обміну інформацією про науково-технічні досягнення;

створення механізму збирання інформаційних ресурсів, баз і банків даних, створення в державних організаціях та органах управління, які здійснюють первинне збирання, а також ліквідації або реорганізації;

впровадження економічних механізмів створення і підняття підприємств, заснованих на приватній чи кооперативній власності, які здійснюють інформаційну діяльність, та їх інтеграції в національну систему науково-технічної інформації;

Стаття 18. Державне управління в сфері науково-технічної інформації

Кабінет Міністрів України визначає органи державного управління, який забезпечує організацію діяльності в сфері науково-технічної інформації, здійснює функції управління, здійснює національну систему науково-технічної інформації, формує і реалізує політику в цій сфері.

Стаття 19. Відповідальність за порушення заново

дства України про науково-технічну інформацію

Порушення законодавства України про науково-технічну інформацію тягне за собою відповідальність згідно з чинним законодавством.

Розділ VI

МІЖНАРОДНЕ
СПІВРОБІТНИЦТВО
В СФЕРІ
НАУКОВО-ТЕХНІЧНОЇ
ІНФОРМАЦІЇ

Стаття 20. Міжнародна інформаційна діяльність

Міжнародне співробітництво в сфері науково-технічної інформації та міжнародна інформаційна діяльність регулюються згідно з чинним законодавством.

Стаття 21. Міждержавний обмін науково-технічною інформацією

1. Міждержавний обмін науково-технічною інформацією здійснюється відповідно до умов, підписаних Україною.

2. Держава забезпечує відкритість і рівноправний доступ своїх громадян і громадян держав-партнерів угодами до інформаційних ресурсів спільного користування.

3. Уряд України визначає національну інформаційну політику, який координує міждержавний обмін науково-технічною інформацією.

Стаття 22. Діяльність іноземних фізичних та юридичних осіб в Україні в сфері науково-технічної інформації

Іноземні юридичні та фізичні особи, а також особи без громадянства можуть інвестувати розвиток сфери науково-технічної інформації в Україні відповідно до чинного законодавства.

Стаття 23. Забезпечення суверенітету України в сфері науково-технічної інформації

Суверенітет України в сфері науково-технічної інформації забезпечується:

організацією та державною підтримкою власних інформаційних систем і наданням для них можливості шукати, функції, отримувати, оброблювати і поширювати в інтересах суспільства науково-технічну інформацію, інформацію в Україні або в інших країнах світу;

встановленням власності держав на ресурси науково-технічної інформації, що формуються за рахунок коштів бюджету;

створенням і розвитком національної системи науково-технічної інформації;

організацією доступу інших держав до інформаційних ресурсів України на основі укладання угод та договорів про їх спільне використання, ліцензування і вилучення науково-технічної інформації, яка може бути використана за межами України для актогенності розробки, виробництва, наукової продукції;

організацією належної системи охорони та збирання інформації;

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
25 червня 1993 року

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про селянське фермерське господарство»

(Продовження. Початок статті 12.4 створ.)

мельної ділянки, що перебуває у користуванні, в тому числі на умовах оренди, іншою громадянином, підприємством або організацією за рішенням Рад народних депутатів селянське (фермерське) господарство має право на одержання від них повної компенсації всіх затрат на вирощення і збирання врожаю, а також затрат на полішення, якості землі за час користування земельною ділянкою відповідно до підписання надавторної оцінки.

Стаття 15. Право селянського (фермерського) господарства на користування природними ресурсами

Селянське (фермерське) господарство має право використовувати для потреб господарства загальнопоширені ресурси: біологічні, по-сок, глина, гравій, торф тощо, лісові угіддя, водні об'єкти та прісні підземні води, які є на земельній ділянці, а також інші корисні власності землі відповідно до законодавства України.

Розділ III. ЗАДАВАННЯ СЕЛЯНСЬКОГО (ФЕРМЕРСЬКОГО) ГОСПОДАРСТВА

Стаття 16. Власність осіб, які ведуть селянське (фермерське) господарство

У власності осіб, які ведуть селянське (фермерське) господарство, можуть перебувати земельні ділянки, наварії, предмети об'єктів, предметів господарства, предмети домашнього господарства, продуктивна і робоча худоба, птиця, бджолоквіт, по-сівки та посадки сільськогосподарських культур і насадження на земельній ділянці, засоби виробництва, вироблена продукція і доходи від її реалізації, транспортні засоби, кошти, акції, інші цінні папери, а також інші майнові спокійності, виробничого призначення для ведення селянського (фермерського) господарства і зайняття підприємствами. Майно цих осіб належить їм на праві спільної сумісної власності, якщо інше не передбачено угодою між ними.

Майно селянського (фермерського) господарства не задовольняє за загальною метою, а також інші майнові спокійності, виробничого призначення для ведення селянського (фермерського) господарства і зайняття підприємствами.

Прохід по землях селянського (фермерського) господарства, прохід по земельній ділянці господарства, прохід на грунтово, автомобільному і транспортних, перевезення на мототехніку, нудання і рибальство, розміщення господарства, розміщення на цих землях палаток і проживання в них, розведення бачиних і невидимих тварин, зводяться лише за згодою власника господарства і за умови збереження природоохоронних і екологічного чистоту вигляду.

Стаття 17. Володіння, користування і розпорядження майном

1. Володіння, користування і розпорядження майном здійснюються членами селянського (фермерського) господарства за взаємною догодою.

2. Селянське (фермерське) господарство має право користуватися природними ресурсами, підприємствами, установами, організаціями і громадянами, об'єктами, здавати в оренду, передавати у тимчасове користування належне йому

на праві власності майно.

3. Селянське (фермерське) господарство має право придбавати, брати у тимчасове користування, в тому числі і на умовах оренди, майно у підприємств, установ та організацій, інших селянських (фермерських) господарств і громадян.

4. Члени підприємства селянського (фермерського) господарства регулюються цивільним законодавством.

Майнові спори між членами селянського (фермерського) господарства вирішуються за рішенням суду.

Стаття 19. Відповідальність селянського (фермерського) господарства

За порушення договірних зобов'язань, кредитних, розумових і договірних дисциплін, санітарних і ветеринарних правил, вимог щодо якості продукції та порушення санітарних і ветеринарних правил діяльності селянське (фермерське) господарство несе відповідальність, передбачену законодавством України.

У разі систематичного нешесення земельного податку в термін, передбачений законодавством України, а також оренди платі в термін, визначений Договором оренди, право власності на користування земельною ділянкою цих членів частково припиняється.

Стаття 19. Усвадження земель і майна селянського (фермерського) господарства

Усвадження земель і майна селянського (фермерського) господарства здійснюється відповідно до земельного та цивільного законодавства України.

Розділ IV. ДІЯЛЬНІСТЬ СЕЛЯНСЬКОГО (ФЕРМЕРСЬКОГО) ГОСПОДАРСТВА

Стаття 20. Господарська діяльність селянського (фермерського) господарства

1. Селянське (фермерське) господарство діє в умовах самоокупності. Всі витрати підприємства покриває за рахунок власних доходів.

2. Селянське (фермерське) господарство самостійно визначає напрями своєї діяльності, спеціалізацію, організує виробничо-господарську продукцію, її переробку у останній стадії, порядок та реалізацію, за власним розсудом підбирає партнерів з економічних зв'язків, здійснює зовнішні зв'язки в тому числі іноземних. Воно може разом з селянським господарством виробничим займатися будь-якою іншою діяльністю, не забороненою законодавством України.

3. Селянське (фермерське) господарство має право вступати в договірні відносини з будь-якими підприємствами, установами і організаціями з окремими громадянами, самостійно вибирати партнерів, у тому числі іноземних, для укладання договорів.

Спори, що виникають під час виконання договорів, вирішуються судом або арбітражним судом.

Стаття 21. Матеріально-технічне постачання селянського (фермерського) господарства

1. Селянське (фермерське) господарство придбаває необхідні йому матеріальні ресурси, виробничі засоби і техніку, необхідні для централізованого

розподіляти детальною і між виділен цільовим призначенням для селянських (фермерських) господарств за рахунок ресурсів, передбачених для селянського господарства, в системі державних постачальницьких організацій, на умовах, установлених для сільськогосподарських підприємств, а також у будь-яких підприємств і організацій, на біржах, у наємному тощо.

2. Селянські (фермерські) господарства можуть брати технічні засоби в довготермінову оренду і напрокат.

3. Ремонт і технічне обслуговування належних селянському (фермерському) господарству тракторів, інших сільськогосподарських техніки та устаткування, вантажних автомобілів, агрохімії, зоотехніки і ветеринарних обслуговувань здійснюються агросервісами та іншими підприємствами і організаціями за цінами, розумовими, тарифами, актами новелами для колективних державних сільськогосподарських підприємств, а також колективних і державних підприємств, інших організацій та громадян за цінами згідно з догодою.

Стаття 22. Порядок реалізації продукції селянського (фермерського) господарства

1. Селянське (фермерське) господарство має право самостійно розпоряджатися виробленою ним продукцією, може на добровільних засадах укладати з підприємствами, установами і організаціями, які здійснюють заготівлю і переробку сільськогосподарської продукції, договори на продаж своєї продукції, а також реалізувати її на вільному ринку, а також будь-яким іншим споживачам і на ринку.

2. Продукція, що продається підприємствами підприємствами і організаціями відповідно до укладених договорів, оплачується за фіскальними (стартовими) цінами (вільними) цінами і на умовах, передбачених для колективних і державних сільськогосподарських підприємств. Ціни на решту проданої селянським (фермерським) господарством продукції становлять.

3. Селянське (фермерське) господарство зобов'язане дотримуватися діючих нормативів щодо екологічних, санітарних, екологічних та інших вимог.

4. Постачання виробничої сировини (ферментів) господарством продукції на експорт, а також розрахунки з іноземними партнерами здійснюються відповідно до законодавства України.

Стаття 23. Права в селянському (фермерському) господарстві

1. Права виробничої потреби селянське (фермерське) господарство має право залучати до роботи в господарстві членів селянського (фермерського) господарства (контракт, угоду).

2. Трудові відносини в селянському (фермерському) господарстві регулюються членами господарства, а осіб, залучених до роботи за трудовим договором (контракт, угоду), — законодавством України про працю.

Трудові спори в селянському (фермерському) господарстві вирішуються су-

дом.

3. Особами, залученими до роботи в селянському (фермерському) господарстві, укладається трудовий договір (контракт, угода) письмової форми, в якому вносяться терміни договору, умови праці і побуту (тривалість робочого дня, акції, відпочинку, оплати, відпустки, форми оплати праці та її розміри, харчування тощо). Трудовий договір (контракт, угода) підлягає реєстрації у місцевій Раді народних депутатів, що надає земельну ділянку у власність або надала в користування, якщо селянське (фермерське) господарство є основним місцем роботи цих осіб.

Видача трудових книжок членам селянського (фермерського) господарства і громадянам, які працюють у ньому за трудовим договором (контракт, угодою), та їх ведення проводиться господарством на місцях підстав, а записи про трудовий стаж підтверджуються місцевим органом державного виконавчого апарату.

4. Розмір оплати праці і тривалість щорічної відпустки осіб, які працюють у селянському (фермерському) господарстві, визначаються трудовим договором (контракт, угодою), не повинні бути меншими від установленого державного розміру мінімальної заробітної плати і передбаченої кінним законодавством тривалості щорічної відпустки.

5. Грошова зарплата працівників не залежить від кінчних результатів діяльності селянського (фермерського) господарства. Ці особи мають право за згодою членів селянського (фермерського) господарства брати участь у розподілі доходів господарства на умовах, передбачених окремою угодою.

6. Грошова зарплата членів селянського (фермерського) господарства несе відповідальність за створення і безпечних умов праці для членів свого господарства, громадян, які уклали трудовий договір (контракт, угоду), дотримання вимог техніки безпеки, виробничої гігієни та санітарії, пожежної безпеки.

Стаття 24. Облік і звітність селянського (фермерського) господарства

Селянське (фермерське) господарство веде бухгалтерський облік результатів своєї роботи за господарським річчю і подає звітні дані органам статистичної звітності.

За подання недостовірної звітності голова селянського (фермерського) господарства несе відповідальність у установленому порядку.

Розділ V. ВЗАЄМНОШИННІ ЗВ'ЯЗКИ СЕЛЯНСЬКОГО (ФЕРМЕРСЬКОГО) ГОСПОДАРСТВА З УСТАНОВАМИ, БАНКАМИ, СТРАХОВНИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ І БЮДЖЕТОМ

Стаття 25. Страхування і пенсії

Стаття 26. Страхування членів селянського (фермерського) господарства

1. Члени селянського (фермерського) господарства, починаючи з віку 16 років, і особи, які працюють у ньому за трудовим договором (контракт, угодою), підлягають державному соціальному страхуванню і пенсійному забезпеченню нарівні з працівниками селянського господарства.

кню відповідно до законодавства.

2. Списання коштів із розрахункового рахунку селянського (фермерського) господарства згідно з платіжними довідками, може проводитися лише за його згодою, або за рішенням суду, або на підставі судового рішення та інших визначених законодавчими актами випадках.

Платіжні довідки вносяться в порядку і терміни, що встановлюються законодавством України.

3. Селянське (фермерське) господарство має право одержувати у встановлених банків, у підприємствах і кооперативах довіреності на короткотермінові позики на підставі укладеного кредитного договору, який визначає умови кредитування.

Селянське (фермерське) господарство одержує кредит під заставу майна, поручительство (гарантію) та інші види забезпечення зобов'язань.

Під заставу приймаються товарно-матеріальні цінності, вироблена продукція, основні виробничі фонди, а також інші майнові цінності, крім укладеного законодавством України. Передача у власність земельної ділянки може бути здійснена заставі лише за згодою в записку з участю кредитної установи.

Для підтримки селянських (фермерських) господарств і створення стабільних умов у разі одержання кредиту банком використовуються кошти Українського державного фонду підтримки селянських (фермерських) господарств, на повноваження яких члени і члени державного бюджету Кабінету Міністрів України передбачають відповідні фінансові ресурси.

4. Селянське (фермерське) господарство несе повну відповідальність за дотримання кредитних умов і повну виконувальну дисципліну. У разі несвочасного повернення одержаних кредитів установи банку здійснюють заходи, які можуть бути використані для реалізації заставленого майна.

Стаття 26. Страхування майна селянського (фермерського) господарства

Страхування майна селянського (фермерського) господарства здійснюється на добровільних засадах відповідно до законодавства України.

Відшкодування застрахованого селянського (фермерського) господарства здійснюється в установленому порядку.

1. Оподаткування прибутку селянського (фермерського) господарства здійснюється в установленому порядку, встановленому законодавством для сільськогосподарських підприємств.

2. Невнесений членом селянського (фермерського) господарства внесок на соціальне страхування і пенсійне забезпечення членів селянського (фермерського) господарства.

1. Члени селянського (фермерського) господарства, починаючи з віку 16 років, і особи, які працюють у ньому за трудовим договором (контракт, угодою), підлягають державному соціальному страхуванню і пенсійному забезпеченню нарівні з працівниками селянського господарства.

(Закінчення на 14-8 стор.)

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про селянське (фермерське) господарство»

(Задається початок на 11, 12, 13, 14 стор.)

2 Селянське (фермерське) господарство розбуршується як платили внески за державне соціальне страхування в органі «Селянського фонду України». Фонд соціального страхування України за своїм місцем розташування у відповідному порядку сплачує внески на державне соціальне страхування на всі види заробітку за члена селянського (фермерського) господарства та осіб, які працюють у ньому за трудовим договором (контрактом, угодою).

3 Час роботи в селянському (фермерському) господарстві членів господарства та осіб, які працюють у ньому за трудовим договором (контрактом, угодою), зараховується до загального і безперервного стажу роботи, на підставі запису у трудовій книжці і документів, що підтверджують сплату внесків на соціальне страхування.

4 Членом селянського (фермерського) господарства «та особам, які працюють у ньому за трудовим договором (контрактом, угодою), призначені пенсії» вкладаються у особовий розмір без урахування одержаного заробітку (доходу).

5 Селянське (фермерське) господарство відповідно до чинного законодавства несе матеріальну відповідальність за шкоду, заподіяну його членами і особам, які пра-

цюють у ньому за трудовим договором (контрактом, угодою), калітвом або іншим ушкодженням здоров'я, пов'язаним з виконанням ними своїх трудових обов'язків.

Розділ VI ПРИПИНЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ СЕЛЯНСЬКОГО (ФЕРМЕРСЬКОГО) ГОСПОДАРСТВА

Стаття 29. Підстава для припинення діяльності селянського (фермерського) господарства

Діяльність селянського (фермерського) господарства припиняється у разі:

1) рішення членів селянського (фермерського) господарства про припинення його діяльності;

2) у разі припинення права власності на землю, права користування земельною ділянкою у випадках, передбачених статтями 27 і 28 Земельного кодексу України;

3) визнання селянського (фермерського) господарства неплатоспроможним (банкрутом);

4) якщо не залишається жодного члена селянського (фермерського) господарства або спадкоємця, який бажає продовжити діяльність господарства.

Стаття 30. Порядок припинення діяльності селянського (фермерського) господарства

1. Рішення про припинення діяльності селянського (фермерського) господарства

приймається районною, міською або адміністративною підпорядкуванням якої є район, Радою народних депутатів, а у разі його банкрутства — арбітражним судом.

2. Вилучення (викупу) для державних і громадських потреб земель у селянського (фермерського) господарства може проводитися за його згодою після виділення йому відповідною Радою народних депутатів ринкової ціни земельної ділянки, бривання на новому місці підприємствами, установами і організаціями, для яких виділяється земельна ділянка, земель, виробничих та інших будівель замість вилучених і вишкодування в повному обсязі збитків, включаючи витрати на поліщення земель, а також неочергові доходи. Спори з цих питань вирішуються судом.

3. Майно селянського (фермерського) господарства, яке припиняє свою діяльність, використовується в першу чергу для розрахунків по оплаті оренди наймачів осіб виконавчих зобов'язань перед бюджетом, банком та іншими кредиторами. Решта майна залишається у спільній суспільній власності членів селянського (фермерського) господарства або розподіляється між ними за домовленістю. За відсутності угоди спір вирішується судом.

4. У разі припинення діяльності селянського (фермерського) господарства до закінчення терміну надання господарству політичних пільг господарство сплачує до бюджету за весь період його діяльності суму податку, обчислену в розмірі, встановленому для селянського (фермерського) господарства, крім випадків, передбачених пунктами 3, 4 статті 29 цього Закону, та вилучення (викупу) земельної ділянки для державних або громадських потреб.

Розділ VII КАДРОВЕ І НАУКОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СЕЛЯНСЬКИХ (ФЕРМЕРСЬКИХ) ГОСПОДАРСТВ

Стаття 31. Підготовка і перепідготовка кадрів для селянських (фермерських) господарств

Підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації кадрів для селянських (фермерських) господарств здійснюється Міністерством сільського господарства і ородовства України, Міністерством освіти України через мережу професійно-технічних і професійних училищ, вищих навчальних закладів 4 науково-дослідних установ за рахунок державного, республиканського (Республіка Крим) та місцевих бюджетів, Українського державного фонду підтримки селянських (фермерських) господарств і власних коштів селянських (фермерських) господарств.

дослідних (фермерських) господарств.

Стаття 32. Наукове забезпечення селянських (фермерських) господарств
Проведення досліджень і підготовка рекомендацій щодо організації виробництва в селянських (фермерських) господарствах, розвитку науково-технічного апарату, запровадження комплексного устаткування на базі кооперативних сурсовиробничих технологій забезпечується мережею науково-дослідних установ за рахунок державного бюджету, Українського державного фонду підтримки селянських (фермерських) господарств і власних коштів селянських (фермерських) господарств.

Розділ VIII ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНУ

Стаття 33. Відповідальність за порушення положень цього Закону щодо створення та функціонування селянського (фермерського) господарства

За порушення положень цього Закону щодо створення селянського (фермерського) господарства та його функціонування посадові особи та громадяни притягаються до цивільної, адміністративної або кримінальної відповідальності згідно з законодавством України.

Президент України І. КРАВЧУК

м. Київ
22 червня 1993 року

Реклама

СОВМЕСТНОЕ УКРАИНСКО - ПОЛЬСКОЕ ПРЕДПРИЯТИЕ «POLLA»

предлагает:

Телефонный справочник всех банков Украины

Стоимость 1-го экземпляра с доставкой — 5760 грн., включая НДС

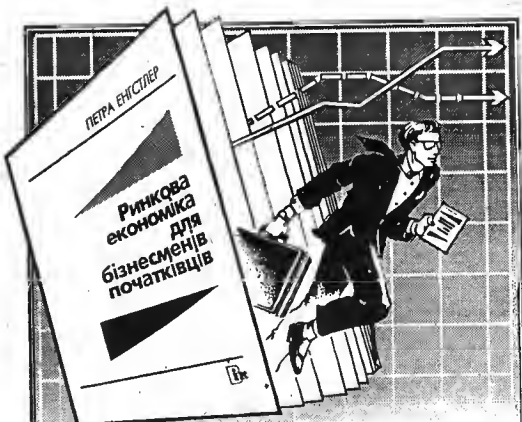
Для оптовых покупателей предоставляются следующие скидки:

60 экз.	—	5%	1200 экз.	—	15%
600 экз.	—	10%	3000 экз.	—	20%

После поступления средств на расчетный счет № 5468465 в АКБ «ГРАДОБАНК» МФО 300078, Ваш заказ будет отправлен по почте.

Наш адрес: 252039, г. Киев, ул. Гоголевская, 7, к. 830

Телефон для справок: (044) 264-52-91
факс: (044) 265-83-62

Тільки у нас - у «Вік ЛТД» -

Ви можете змовити (оптом і в роздріб) книжку відомого німецького економіста (222 стор.) у перекладі російською чи українською мовою.

Книжка «Ринкова економіка для бізнесменів - початківців» новинка! Вас не тільки тому, як виборитися з важкого економічного стану, о й як досягти успіху в своєму бізнесі.

Вихід книги у III кварталі.

Тел. 224-45-76 Факс 224-41-57

Види поділя позначку авторів

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.